ANUL X. No. 1127 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 28 Octombrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Adevăratele nevoi ale footballului românesc

In ultimul timp se observă în unele cercuri, o grijă intensă pentru soarta footballului nostru, exprimată prin articole lungi publicate în presa cotidiană. Dacă sunt griji legitime sau nu, ne-am spus părerea de la caz la caz.

Astăzi ţinem să subliniem tocmai ce s'a ocolit în articolele de până acum. Şi anume: defectoasa organizare a grupărilor şi în special, a celor destinate să formeze elementele atât de mult dorite pe primul plan al actualităţei footballiste.

Priviţi mai de aproape marile grupări. Le veţi vedea lipsite de busolă.

Pradă unor lupte interne, în cari unii încearcă să exploateze anumite situaţii ca să-şi creeze o platformă, întăresc din ce în ce mai mult impresia de decădere.

Peste tot neînţelegeri pe chestiuni meschine, conducerea de club devenind unul din atributele snobismului.

Nimeni nu se interesează de ce ar trebui să ne pasioneze, de conducerea technică a grupărilor.

Luaţi la rând marile noastre cluburi, întrebaţi cine conduce activitatea technică şi nu veţi primi nici un răspuns.

Pretutindeni însărcinările technice sunt soluţionate ca cele administrative. Domnul care Duminecă s'a ocupat de controlul biletelor, săptămâna următoare are însărcinarea să se îngrijească de antrenamente şi de selecţionarea echipelor.

Oameni fără nici o pricepere technică, chemaţi să exercite funcţiuni cari în străinătate revin unor experţi formaţi în cele mai docte şcoli.

La un antrenament conduce d. X, la match dă sfaturi d. Y, ambii veniţi în football de o zi sau două, unde se bucură însă de autoritatea ce le-o dă o donaţie sau alte aptitudini... financiare.

In toată ţara avem doi sau trei antrenori şi aceştia de circumstanţă.

Footballul nostru suferă de faptul că grupările nu sunt conduse după principii de esenţă technică.

Toţi jucătorii noştri joacă din instinct. Nici unul nu e format la şcoala unui antrenament metodic. Un jucător complect e greu să întâlneşti, după cum e rar să găseşti o echipă care să-ţi arate simţul tactic cel mai simplist.

La noi, pregătirea condiţiilor fizice este complect nesocotită. Priviţi echipele noastre şi nu vă fac nici o impresie din punct de vedere fizic.

Populaţia noastră footballistă se consideră un fel de «popor ales» permiţându-şi să tindă la clasa cea mai bună, fără să caute să-şi procure profesorul. Nici în Anglia, nu găseşti un sfert din auto didacţii footballului cari sunt la noi în ţară.

In România, grupările îşi istovesc visteriile cu tot felul de vedete răsuflate, au fonduri pentru premii şi bugete de zeci de mii lunar, dar nu găsesc strictul necesar angajărei unui singur antrenor.

Austria cu echipele ei formidabile, cu şcoala înaltă de football care o deţine în momentul de faţă, nu are club fără antrenor.

Rapid are doi, Viena la fel, unul de condiţie şi celălalt pentru technică şi tactică. Iată cum au ajuns austriacii unde se găsesc.

Marea lipsă de care suferim, nu are nici un substrat administrativ sau federal.

Grupările sunt prada unor mentalităţi greşite. Nici una nu urmăreşte scopul creator, toate luptă pentru o existenţă bogată în glorii eftine. Dacă în momentul de faţă această structură a footballului nostru nu sare în ochi, vor veni vremuri când anumite clasificări ne vor pune în situaţia să ne întrebăm de unde dreptul de a ne socoti mai buni decât cei cari învaţă, ceeace noi vrem să prindem din zbor.

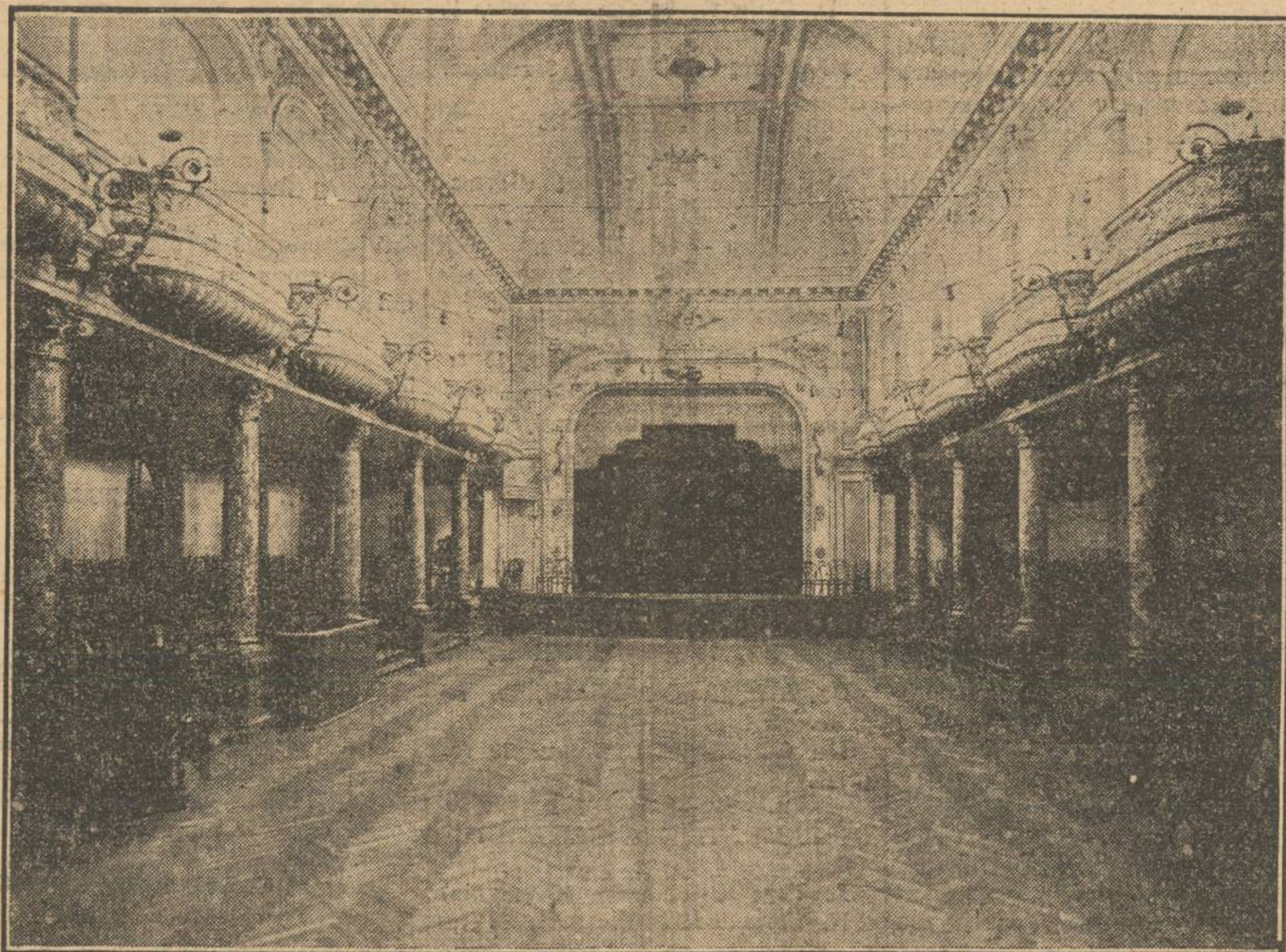
Iată deci lipsuri cari meritau agitaţia făcută în jurul altor pretinse nevoi...

Ne trebuesc antrenori şi nu e greu să-i găsim cu sacrificii mai reduse decât acele cari se fac pentru a se întreţine echipe de valoare incertă.

LIS

CAMPIONATELE MUNTENIEI DE BOX AMATOR

S'a rezolvat criza boxului indigen pentru sezonul de iarnă. Se amenajează o sală de spectacole cu aspect occidental.

Sala «Gib» unde se vor desfăşura campionatele amatoare de box

Alarmaţi un moment de perspectivele de stagnare care se oferiau boxului românesc pentru întreg sezonul de iarnă din pricina lipsei unei săli de spectacole, publicul nostru cât mai ales oamenii de meserie, boxeuri, maeştri, manageri, începuseră să se resemneze cu ideia că trebue să se mulţumească cu emoţiile ce le vor oferi matchurile boxeurilor noştri pe ringurile occidentale.

Intre timp oficialii federaţiei de box pregăteau cu o minuţiozitate cu o atenţie neobişnuită, campionatele regionale de box amator, cari tind să devină, prin amploarea care li se împrumută, un adevărat eveniment în mişcarea sportivă din Capitala noastră.

Treptat, pe măsură ce lucrările de organizare au înaintat, au survenit sugestii noui şi s'au perfectat toate amănuntele, de aşa manieră încât astăzi, campionatelor regionale de box amator li s'a asigurat un cadru strălucit, care va asigura succesul desăvârşit.

Era vorba la început să se organizeze campionatele în sala Constructori. Sala era destul de spaţioasă şi suficient de cunoscută.

Intervenind propunerea ca programele să fie completate cu matchuri profesioniste s'a ivit nevoia unei săli mai spaţioase. Astfel că atenţia F. R. B.-ului a trebuit să fie îndreptată în această direcţie.

O sală occidentală care rezolvă criza

Informaţi că direcţiunea saloanelor Coloseum (fost Gib) din str. Izvor ar fi dispusă să amenajeze şi să închirieze un salon pentru spectacole pugilistice, oficialii noştri au intrat în tratative cari, în foarte scurt timp, au fost duse la bun sfârşit.

Federaţia de box are la dispoziţie o sală spaţioasă care cuprinde 1300—1500 locuri şi care va fi special amenajată.

Cu o intrare elegantă, printr'o monumentală scară de marmoră, cu un aspect nu mai puţin elegant, sala «Gib» este una din cele mai frumoase.

Ringul va fi instalat în mijlocul parchetului, şase sute de locuri fiind amenajate în jurul lui. Scena va fi deasemenea prefăcută în aşa fel încât să poate cuprinde vreo 200 locuri. Vor fi instalate loji, iar balconul — cu un rând de scaune — va fi transformat în galerie.

Sala mai prezintă în afară de aspectul ei estetic avantajul unei perfecte vizibilităţi din toate colţurile şi a salubrităţii. Asta spre deosebire de toate sălile în care au avut loc până în prezent reuniuni pugilistice.

Achiziţionând sala Coloseum, federaţia de box a fost fericit inspirată pentrucă în afară de faptul că şi-a asigurat reuşita deplină a campionatelor regionale, a deschis un orizont larg organizatorilor noştri, pentru sezonul de iarnă.

CAMPIONATELE INCEP LA 1 NOEMBRIE

Data începerii campionatelor se cunoaşte. La 1 Noembrie se vor desfăşura primele eliminatorii. O inovaţie fericită este introducerea în program a două matchuri profesioniste pentru fiecare reuniune.

Boxeurii noştri fruntaşi îşi dau concursul astfel că interesul campionatelor va fi simţitor augmentat

Dintre ultimele amănunte de organizare, relevăm că Duminecă 30 Octombrie participanţii în campionate vor trece examenul medical şi vor face o cântărire de probă care să faciliteze încadrarea lor pe categorii, în vederea cântarului oficial şi a tragerii la sorţi cari se vor face în ziua de 1 Noembrie.

INSCRIERILE S'AU INCHIS

In cursul zilei de eri s'au primit ultimele înscrieri în campionatele amatoare.

113 concurenţi, reprezentând toate categoriile inclusiv hârtie şi minimă, aspiră la cinstea de a purta centurile de campioni regionali.

Iată dealtfel, lista complectă a concurenţilor şi sălile unde lucrează.

In atenţiunea boxeurilor

Toţi aceşti amatori vor trebui să se prezinte Duminică 30 Octombrie între orele 9—12 la O. N. E. F. în strada Maior Ene unde se va face vizita medicală. Cântărirea care este absolut obligatorie, se va face în acelaş loc, Marţi 1 Noembrie, între orele 9—13.

(Continuarea în pag. II-a)

O, ARBITRII!

In lumea celor mici şi năpăstuiţi, în lumea numeroaselor categorii inferioare se petrec adesea mici tragedii cari au darul să decepţioneze şi să stăvilească însăşi entuziasmul nereţinut al avântaţilor sportmeni dela a II-a promoţie, sau dela a III-a B.

Cu câte greutăţi are de luptat o echipă mai harnică pentru a se vedea într'un loc mai răsărit în clasament şi câte griji pentru ca acest loc să fie păstrat nu putem şti noi ăştia cari trăim prea departe de ei, n'o ştie mai ales oficialitatea ale cărei preocupări se îndreaptă mai cu dragoste spre cei mari, spre echipele din primele categorii. Căci dacă această oficialitate ar cunoaşte, s'ar informa cât de cât de ceeace se petrece pe un teren de mâna doua într'o dimineaţă de Duminecă, n'ar sta desigur cu mâinile 'n sân.

Ar tresări la auzul atâtor necazuri, s'ar înduioşa dacă ar asista la un match între un B. T. M. T. oarecare şi un L. P. N. arbitrat de un arbitru miop sau de un altul încă adormit.

Dacă însă toate necazurile pe cari le au de întâmpinat bietele echipe din categoriile inferioare sunt trecătoare, tragediile pe cari le provoacă arbitrii sunt într'adevăr deprimante.

Dacă în categoriile de sus, în maachurile mari la cari asistă lume, şi cari sunt arbitrate de corifeii arbitrilor noştri s'au întâmplat (şi se întâmplă...) totuşi, atâtea intervetiri de rezultate, ca cele ce se înregistrează (le înregistrează numai cei de faţă, fără ecou în opinia publică) în categoriile mici ele sunt într'adevăr dureroase.

Arbitri ad-hoc, cu o lună de teorie şi cel mult o zi de practică, elevi arbitri fără pregătire, sunt însărcinaţi să conducă matchuri cari se joacă, nu glumă, să stăvilească pasiuni amarnic dezlănţuite.

Că nu reuşesc niciodată să fie la înălţimea misiunii lor surprinde mai puţin decât faptul că forul conducător al tagmei arbitrilor nu încearcă aşa, ca pe un leac dela care nu şti dacă te poţi aştepta la vindecare, unele remedii.

Dece anomalia ca matchurile importante să fie încredinţate unor arbitri prea tineri, de loc rutinaţi şi fără suprafaţa necesară menţinerii unei autorităţi fără de care un arbitru, cât de competent, nu poate satisface?

Dece această mulţime de arbitri miopi, surzi sau cu alte infirmităţi şi de ce nu o selecţionare pe baza aceloraşi criterii cari se cer unui jucător?

Dece menţinerea aceloraşi cadre şi nu o încercare de primenire?

Dece matchurile mari nu sunt încredinţate arbitrilor cu oarecare suprafaţă, iar cele mici arbitrilor tineri dar componenţi, cari dacă nu pot satisface în categoria primă, ar fi excelenţi şi ar stăpâni de minune categoriile inferioare?

Dece nu se 'ncearcă?...

Un mare învingător: Gall

A trecut multă vreme dela terminarea jocurilor balcanice şi — la noi — ele au eşit pare-se, din actualitate.

Precizăm, la noi, pentrucă la Atena — aşa cel puţin ne permite să constatăm presa elenă care consacră multe coloane jocurilor — balcaniada, este încă un viu subiect de comentariu.

Se diseacă toate rezultatele, se studiază participările şi se trag concluzii.

Dece relevăm toate acestea? Pentrucă în centrul comentariilor găsim mereu şi insistent aceiaşi preocupare: Cum să se facă pentruca în viitor să nu se mai înregistreze durerea ca grecii să fie înfrânţi în Marathon, în proba cea mai importantă a jocurilor.

Şi întrucât ne interesează această preocupare? Pentrucă ea scoate încă odată în evidenţă — de data aceasta imperativ de concludent — măreţia performanţei realizate de reprezentantul nostru braşoveanul Gall, pentrucă ea ne prilejuieşte concluzii foarte îmbucurătoare în ceeace priveşte prestigiul sportului nostru.

Ne-am clasat al treilea, n'am câştigat decât două probe. Cu toate acestea dintre toate statele participante noi ne bucurăm de cea mai mare considerare la Atena, noi suntem cei mai temuţi adversari ai Grecilor.

Toate acestea numai datorită performanţei într'adevăr excepţionale a unui singur om. Dar a unui om care şi-a înscris cu această victorie numele, în cartea de aur a sportului românesc.

O IMPORTANTA DECIZIE A FEDERAŢIEI FRANCEZE DE BOX

Federaţia franceză de box a luat o hotărâre foarte interesantă, care va da desigur loc la discuţii animate şi în cercurile pugiliste dela noi.

E vorba anume de desfiinţarea dreptului pe cari îl au boxeurii de a-şi alege singuri juriile.

In Franţa de aci înainte nici un boexur nu va mai putea marca vreo preferinţă în materie de juriu. Singură federaţia va avea dreptul să decidă cine va forma juriul în cutare şi cutare match.

Hotărârea aceasta a fost provocată de dorinţa de a asigura matchurilor de box o cât mai reală desfăşurare.

Publicul nu va mai avea pe cine suspecta, iar boxeurii vor avea un prilej mai puţin de a se târgui pentru cutare sau cutare judecător.

Măsura a produs satisfacţie unanimă în Franţa, deoarece în ultima vreme, dispoziiţa veche a dat loc la o seamă de fricţiuni cari numai bine n'au făcut boxului francez.

O excelentă performanţă a A. S. R. Principele Niculae

Prinţul Niculae s'a clasat al doilea în categoria 8 litri

Dumineca trecută au avut loc pe coasta dela Gometz-le-Chatel, în Franţa, mari concursuri automobilistice cari au adunat un bogat număr de concurenţi de primă calitate, cât mai ales o mare mulţime de spectatori.

Organizate de asociaţia «Motocyclecariste» cu concursul ziarului parisian «Le Journal», probele s'au bucurat de un desăvârşit succes, realizându-se rezultate excepţionale.

Nu cu puţină surprindere — şi cu multă mândrie — am remarcat printre concurenţii probelor dela Gometz-le-Chatel şi anume printre concurenţii cari s'au plasat în locurile de frunte, pe Alteţa Sa Principele Nicolae al României.

Participând în cursa de un kilometru, cu plecarea depe loc, anume în categoria maşinilor de 8 litri, Prinţul Nicolae s'a plasat al doilea, imediat în urma reputatului automobilist Sadowitsch, care cu acest prilej a bătut recordul categoriei.

Iată de altfel rezultatul technic:

1. SADOVITSCH (Duesenberg) a parcurs distanţa în 40 s. realizând o medie orară de 90 km. (Record).
2. PRINŢUL NICULAE (Duesenberg), 44 s. 2/5.
3. Ferrant (Marmon) 1 m. 5 s. 4 5.

Performanţa regalului nostru reprezentant este cu drept cuvânt excelentă. Alteţa Sa a parcurs distanţa într'un timp admirabil cu 4 secunde sub record. Aceasta în timp ce al treilea clasat parcurgea kilometrul într'un timp mult mai slab.

Calităţile sportive ale prinţului Nicolae, cari s'au evidenţiat în atâtea rânduri, au primit astfel cea mai categorică confirmare, cu atât mai mult cu cât performanţa Sa a fost recoltată pe un teritoriu străin, într'un lot select de concurenţi cât mai ales înaintea unui public cunoscător, tot atâtea considerente cari concurează la calificarea victoriei prinţului Nicolae, drept reconfortantă pentru prestigiul sportului românesc.

Şi cu acest prilej vom releva şi o altă latură favorabilă a performanţei: ziarele franceze — în unanimitate — nu precupeţesc elogiile la adresa reprezentantului nostru pentru care au găsit numai calificative măgulitoare.

Iar ziarul francez de specialitate «L'Auto» publică un clişeu reprezentând pe A. S. Principele Nicolae după cursă.

Performanţa sportivă a Alteţei Sale face cinste sportului românesc căruia îi măreşte simţitor prestigiul în Apus.

DINCOLO DE RING

XOXOX

Ce fac boxeurii? Boxează. Asta ştiee toată lumea. Dar când nu boxează?

— «Ce te interesează pe dumneata? ar răspunde d. Ottulescu pe care îl frământă mai mult cum să găsească o sală unde să poată organiza ceva, decât să afle ce fac boxeurii în afară de ring.

Şi totuşi, de când frigul — destul de ascuţit seara — a lichidat sezonul dela Arene, întrebarea aceasta revine cu o persistenţă neobişnuită.

— «Ce fac boxeurii?

Nu am intenţia să satisfac curiozitatea cititorilor, ţinându-mă după Spakow să văd ce face când pleacă dela Astoria, sau când vine. Aşi putea fireşte, să mă interesez la d. Coco Sufrin. Ce să-mi spună însă? Că vrea să plece la Paris, dar că între timp se tot dă jos la Chitila?

Cine nu ştie.

D. Schwartz, probabil, s'ar mulţumi să afle şi de câteori — exact — se duce Moţi pe zi la Chitila. Aşa cum d. Vizanti ar fi perfect satisfăcut dacă i-am putea furniza informaţii oricât de vagi asupra lui Axioti.

Pentru plăcerea de a-l satisface pe d. Schwartz însă, nu vom pierde o zi întreagă în Gara de Nord. Cu d. Vizanti, dat fiindcă Axioti nu pleacă niciodată din Bucureşti, lucrul e mai simplu. Şi cum întâmplarea — complicea tuturor indiscreţiilor — ne-a desvăluit un amănunt din activitatea actuală a lui Axioti, i-l ţinem cu plăcere la dispoziţie.

Miercuri seara, teatrul Alhambra şi-a redeschis porţile. Lume multă, mai multă decât îngăduiau dimensiunile sălii, capitona fotoliile, înţesând pe margini cel puţin încă atâţia spectatori câţi reuşiseră să-şi găsească locurile.

In prolog, domnişoara Lulu Nicolau, drăgălaşa vedetă a companiei, a lansat un nou succes. Un cuplet vaporos, cu cadouri pentru spectatori.

Ultimul cadou — «ce am eu mai de valoare», preciza domnişoara Nicolau — a fost rezervat unui spectator din primul rând.

— «Il vrei? s'a râzgâit d-ra Lulu Nicolau, arpegiind râsul ei neted, care i-a ipotecat definitiv simpatia galeriei.

Incurcat, domnul a dat fireşte din cap.

— «Atunci poftim pe scenă!

Şi în aplauzele întregei săli, domnişoara Nicolau a dat un pachet cu şocolată — şi un sărut — lui Axioti.

— «Şi un sărut? cerea garanţii a doua zi maestrul Alexandrescu. Spune drept».

Joi seara, la Alhambra, locul ocupat de Axioti la premieră, a fost reţinut de maestrul Alexandrescu.

CASTOR

Curagiosul Cantacuzino

Constantin Cantacuzino, sărbătoritul publicului de Miercuri, este fără îndoială predestinat sportului în care activează astăzi cu atâta strălucire. Este un talent care a strălucit în toate domeniile de activitate pe cari le-a abordat. In motociclism însă, a avut prilejul să pună la contribuţie o calitate pe care n'a avut prilejul s'o utilizeze decât în măsură foarte restrânsă în celelalte sporturi: **curajul.** In cursa care l-a consacrat, ca de altfel şi în cele anterioare, Constantin Cantacuzino a dat dovadă de un curaj extraordinar, de un curaj pe care nu îl pot etala atât de viguros decât foarte puţini dintre marii maeştrii ai motociclismului.

Nu e vorbă, eroul de Miercuri are şi alte calităţi înăscute pe cari activitatea sa atât de laborioasă le va scoate rând pe rând la iveală.